

En lille, rødlokket Pige paa seks-syv Aar lukkede op. Det vil sige, hun holdt Døren paa klem og kiggede ud paa ham med et Par store, vandblaa Øjne; og da hun ikke forstod, hvad han sagde til hende, spurgte hun ganske barnligt, om han vilde tale med hendes Far. Saa løftede hun sig paa Taaspidserne for at løse Sikkerhedskæden og viste ham ind i et Værelse, en almindelig københavnsk, smaaborgerlig Dagligstue med Tæppe under Bordet, Skilderier paa Væggene, Albums og billigt Nips paa en Etagere.

Per var behagelig overrasket; her saae slet ikke uhyggeligt ud. Henne paa et Skrivebord ved Vinduet stod en Lampe med en Skærm af rødt Silkepapir. Mellem Portræterne over Sofaen saaes endog en ornatklædt Præst og et Fotografi af en Landsbykirke. Og nu kom Hr. Søndergaard ind fra den anden Stue — en høj, forladen Skikkelse med et stort, rødgraat Fuldskæg. Hans Væsen var i de første Øjeblikke noget usikkert. Det faldt ham aabenbart ikke let at bedømme Per, der var bleven staaende i Halvmørket henne ved Døren, og som med sit blege Ansigt, sit mørke Skæg og sin lange, sorte, helt op i Halsen tilknappede Regnfrakke ogsaa nok kunde gøre et fremmedartet Indtryk i disse Omgivelser. Hr. Søndergaard bad ham tilsidst med et Skrabud tage Plads og spurgte, hvormed han kunde være ham til Tjeneste.